

gjeringen ogsaa skal give sit Samtykke til Finantsloven, saar den derved ogsaa Indflydelse paa dette, vil jeg bemærke, at dette gjælder allerede om Udgifterne til Rigsdagen i det Hele, de staa jo ogsaa paa Finantsloven. Og naar det ærede Medlem henviste til, at paa den Maade kunde Regjeringen hindre Kommissioners Nedsættelse, idet den kunde hindre Udgifterne dertil, da maa jeg dertil svare, at det kan den, hvis Udgifterne vare bevilgede paa Finantsloven, kun gjøre, hvis den vil vægre sig ved at sanktionere Finantsloven. Hvis Regjeringen altsaa kunde undvære Finantsloven, kunde lade være at sanktionere den, saa er det rigtigt, men antager man, at Regjeringen ikke godt kan undvære Finantsloven, maa den ogsaa tage den med denne Udgift paa, naar den var bevilget, — det tror jeg er temmelig indlysende. Ligeoverfor det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), der atter udtalte sig om dette Punkt, skal jeg bemærke, at jeg tror, at han vanskeligt skulde paavise paa andre Punkter af vor Statshusholdning, at der findes nogen Kalkulatorist Sum til uforudsete Udgifter. Det er af de Poster, vi i det Hele taget ikke have givet os af med i den nyere Tid, og jeg tror derfor, at det i Længden vil blive de Herrer meget vanskeligt at hævde paa dette Punkt en saadan Myndighed til at udgiøre Penge uden Bevilling og uden Kontrol. Jeg tillader mig hermed at tage Forslaget tilbage.

Da Ingen optog det saaledes tilbagetagne Forslag, var det bortfaldet.

F. Kruse: Jeg maa tilstaa, at det har været mig noget tvivlsomt, hvor vidt det vilde være at foretrække at gaa over til den Forandring, som her er foreslaaet under Nr. 2, at Thingets Formand vælges for Hele Samlingen, ikke for 4 Uger ad Gangen. Det har ikke af sig selv været indlysende for mig, om jeg saa maa sige ved den funde Fornufts Instinkt, at det i og for sig skulde være mere demokratisk at vælge Formand og Sekretærer for 4 Uger end for 4 Maaned, men Diskussionen her forekommer mig at yde nogen Veiledning i saa Henseende, og jeg skal tillade mig at udtale et Par Bemærkninger derom. Det er her nemlig nylig blevet antydet, at det ligesom skulde være en større Garanti for Formandens Upartiiskhed at vælge ham paa længere Tid, at det ligesom skulde være en Vej til at berebe et Formandsvalg, der ikke udgik fra Majoriteten i Thinget. Skulde der virkelig ligge noget Saadant til Grund for ærede Medlemmers Betragtninger af Formandsvalget, at det skulde være en Vej til nemmere at slippe bort fra, om jeg maa kalde det, det rent parlamentariske Formandsvalg, saa vil jeg rigtignok tilstaa, at der ligger en udemokratisk Hensigt deri. Jeg kan nemlig ikke erkjende, at Flertallets Formand i

dette Thing ikke tillige er Thingets Formand. Ligesom det mangen Gang er fremhævet, at Flertallets Beslutning i dette Thing er Thingets Beslutning, saaledes maa nødvendigvis ogsaa den af Flertallet valgte Formand være Thingets Formand; jeg formaar i det Mindste ikke at skjælné derimellem. Det er dog ogsaa givet, at Formanden ikke er det enkelte Medlems Formand, ligesom en Beslutning ikke er det enkelte Medlems Beslutning, men alle Beslutninger, der tages i det enkelte Thing, ere Thingets Beslutning. Jeg har fra først af troet det muligt at stemme for dette Forslag, thi det forekommer mig, at der var Hensigtsmæssighedsgrunde, som talte for at slippe for disse hyppige Formands- og Sekretærvælg, da de især under de nuværende Omstændigheder ere blevne mer end almindelig besværlige, navnlig for de sidste Vedkommende; men efterat det nu er fremkommet, at det skulde være et Mittel til mindre at gjøre Formanden til et Utryk for Thinget end hidtil, altsaa at det ligesom skulde udskille det egentlig Parlamentariske ved Formanden, vil jeg ikke se mig i Stand til at stemme for dette Forslag. Rigtignok vil jeg tilstaa, at jeg ikke ser, ad hvilken Vej man vilde opnaa dette Resultat, men alene det, at det skulde siges, at man havde det in mente, er nok for mig til at være mod at foretage denne Forandring. Der er af den ærede sidste Aler blevet sagt et Par Ord om, at det beroede paa Flertallet, om vi vilde have en Lov eller ikke. Sa, dersom vi vilde os for Ministeriets Anskuelser i enhver Retning, endogsaa i rene Smaating, kunde vi nok faae Love, men det blev da ikke de Love, som Flertallet ønskede, men den, som Mindretallet og navnlig Ministeriet ønskede, og jeg tror, at jeg har al Grund til at minde ærede Medlemmer om den lille, Stump af Lov, som jeg havde den Ære at tale for, nemlig Postloven, der baade i Begyndelsen og Slutningen af Indenrigsministerens Tale blev slaaet ihjel med det Samme: vore Forslag vare umulige og vilde ikke blive til Lov, saalænge denne Minister sad ved Styret. Paa denne Maade antager jeg ikke, at det staaar i Flertallets Magt at faae Love, selv om det vilde have dem, med mindre vi vilde have dem, som Mindretallet vil det. Det var kun denne Bemærkning, jeg vilde gjøre over for det ærede Medlem, som nu talte imod det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg); jeg tror, at hans Begrundelse paa ingen Maade kan holde Stik. Da det sidste Forslag nu er taget tilbage, er der jo ikke Leilighed til at ytre sig om det, og jeg skal derfor indskrænke mig til disse Bemærkninger.

Berg: Imod den Betragtning, som nu ogsaa blev fremhævet af det ærede Medlem, der sidst satte sig, har det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Rimestad) fremhævet den